

Zpět na média

Korzo, 2008: Textař Pavel Vrba – Inspirace je věc náhody

Čeští zpěváci i lidé působící v showbiznysu se chystají vzdát v úterý 15. dubna hold básníkovi Pavlu Vrbovi, který slaví významné kulaté narozeniny. K jeho sedmdesátinám přijdou bez nároku na honorář do pražského divadla Hybernia zazpívat naše nejvýznamnější pěvecké hvězdy včetně Karla Gotta. A zazní na něm určitě i nesmrtelné hity, jako je duet *Jedeme dál* v podání Pery Janů a Pavla Jandy, *Šaty z šátků* od Leška Semelky, *Říkej mi* od Petry Janů a další známé melodie. Vstupenky se v pokladně ani neohřály, ale i ti, na které se nedostalo, se mohou těšit alespoň na televizní záznam. O textech básníka Pavla Vrby se vykládají přímo legendy. On sám však říká, že většina těch historek je trochu zveličená a inspirace je opravdu jen záležitost čistě náhodná, protože jde především o soustředění se. Faktem je, že počítač mu k srdci nepřirostl a i dnes píše své básničky do bloku na linkový papír a dodržuje při psaní určité rituály. Doma rád sedí při práci ve svém bytě na Starém Městě v Praze u velkého stolu, na chalupě zase rád kouká do zeleně. Pavel Vrba má rád společnost, ale na druhou stranu se podle něj nic nemá přehánět.

"Tak třeba alkohol k mému životu neodmyslitelně patří, ale že bych vysloveně hledal inspiraci při psaní ve víně, to není pravda. Těch textů, které vznikly pod vlivem alkoholového opojení, je velmi málo, většinou to bylo naopak. Napsal jsem text a šel jsem se za to odměnit. Většina mých věcí je dělána s absolutním smyslem pro logiku," prozradil Korzu Pavel Vrba.

Texty za pár minut

Je zajímavé, že některé texty, které se staly doslova nesmrtelnými, psal Pavel Vrba jen deset minut. Jiné, které možná i neprávem trochu zapadly, mu daly naopak mnoho práce a mořil se s nimi i několik dní.

"Tak třeba písničku Osmý den schází nám pro Petra Jandu jsem měl hotovou hned. Ale bylo to takhle: Původně jsem měl na Jandovu hudbu napsaný úplně jiný text. Přečetl jsem ho ženě do telefonu a ta mi řekla, že je to naprosto šílený. Rozčílil jsem se, vynadal jí do lichokopytníků a zavěsil telefon. Toto extempore mě ovšem pak tak vybudilo, že jsem sedl a tu druhou verzi jsem napsal v podstatě jedním vrzem. Zavolal jsem jí a ona jen řekla: No to je ono! A bylo."

Jako textaře Pavla Vrba docela mrzí, že nemá moc následovníků. Poetické texty podle něj umí dělat jen málokdo. "Mohu uvést jen pár jmen. Suchý, Hapka, Horáček - není jich moc," lituje Pavel Vrba, mezi jehož nejkrásnější texty patří i Ve stínu kapradiny Jany Kratochvílové.

"Nevidím budoucnost českého textu ve světlých barvách. Víte, aby vznikl dobrý text, je třeba mít i téměř polyhistorickou vzdělanost pro použití metafor, je třeba znát dobře světovou i naši poezii, a to nejen mít přehled o dílech různých autorů. Také je třeba teoreticky vědět, jak má vypadat frázování a podobně. A to je pro hodně textařů trochu problém."

Korzo, 2008

[Zpět na začátek textu](#)